

[Aksel Larsen.]

og hvis kurserne stiger, for det siger noget om, hvad man i de kredse forventer sig fra denne regerings hold.

Nå ja, så har man fået kildeskatten udsat, og der er nu fremsat nogle skattelovforslag, som, hvad de end bevirker, også vil bevirke, at det går værre med beskæftigelsen, og at vi får mere arbejdsløshed, end vi har. Det, man vil fra denne regerings side — og her tror jeg ikke, LO har taget fejl — er at forsøge at klare de økonomiske vanskeligheder med de gammeldags kapitalistiske midler, som ganske vist nok kan føre til en anden indkomst- og byrdefordeling her i landet, men som ikke tjener til virkelig at overvinde vanskeligheder, og som slet ikke tjener til at skaffe forøget beskæftigelse eller forbedre den arbejdende befolknings levevilkår.

Det er muligt, at statsministeren antager, at skattelovforslag som dem, vi her behandler, kan tjene til at bremse inflationen derved, at de bremser forbruget. Det er muligt, de kan få en sådan virkning. Det er det, man kalder en hestekur. Men så må jeg have lov til at minde om, hvad jeg nævnte under en tidligere debat her i tinget, at det da ser ud til, at økonomiministeren har en noget anden mening om det gavnlige eller ikke-gavnlige i sådanne foranstaltninger, og det kan lade til, at jeg ikke har været ene om at opfatte økonomiministeren sådan. I hvert fald skriver Finans-tidende i sit nr. 22 for 1. marts, at i modsætning til statsministeren er økonomiministeren af den opfattelse, at højere skatter kun ville være effektive som middel til at reducere valutaunderskuddet, hvorimod de ikke ville mindske inflationen. Ja, det er jo sagen. Sådanne højere skatter forøger priserne, sætter en yderligere prisstigningsbølge i gang, begrænser forbruget herhjemme; når de begrænser forbruget, er det rigtigt, at der kan spares valuta, men samtidig går naturligvis beskæftigelsesgraden ned, fordi det indenlandske forbrug også spiller en meget stor rolle for beskæftigelsen i erhvervslivet.

Nu kan regeringen og regeringspartierne naturligvis spørge os, sådan som det allerede er gjort af regeringspartierne ordførere: ja men I, de socialistiske partier, hvad vil I da? I kommer her og kritiserer

regeringen, men hvad vil I så gøre? — Tillad mig at sige, at det ikke er os, der har hidført denne situation. Det er dem, som styrtede regeringen ved at forkaste lovforslagene den 15. december, der har hidført denne situation, og så er de ikke de rette til at komme og forlange, at vi nu skal hjælpe dem ud af den. Dernæst: hvis man havde ønsket at få hjælp til at finde ud af det, var man ikke gået den vej, man er gået hidtil; så var man kommet til partierne her i folketinget og havde tilbudt samarbejde om løsning af opgaverne og forhandlet om veje og midler. Det har regeringen ikke gjort. Den har foretrukket at komme med sin mærkværdige appel til lønmodtagerorganisationerne og så garnere denne appel med diverse trusler, og så begynder den nu efterhånden at løfte sløret for, hvad den vil gennemføre.

Hvis man ønsker at forhandle med os, kan jeg godt stille et foreløbigt forslag: tag lovforslaget om forhøjelse af momsprocenten af bordet; låd os få blankt bord, og så lad os tale om tingene. Hvis regeringen ikke vil det ...

Første næstformand (*Kaj Andresen*): Taletiden er udløbet.

Aksel Larsen: Jeg må da have mere tale-tid, der er jo mange lovforslag.

Første næstformand (*Kaj Andresen*): Der er 20 minutters taletid.

Aksel Larsen: Jeg beklager meget. Jeg gik ud fra, at når vi havde så mange lovforslag, måtte der være 10 minutters taletid for hvert lovforslag. Ingen har underrettet mig om ...

Første næstformand (*Kaj Andresen*): Det står i forretningsordenen.

Aksel Larsen: Ja, det er rigtigt. Jeg følger ikke så godt med i forretningsordenen mere, som jeg gjorde engang; den ændres så tit. Nå, det må jeg affinde mig med. Der kommer jo nok en lejlighed senere, og så kommer der formodentlig en udvalgsbehandling, hvor vi kan kigge noget nærmere på dette her, for der er så mange uafklarede spørgsmål i forbindelse med lovforslaget om